בסוד שיח

מאת שאול שיף

"הסקופ" שלא היה סוד

באותו יום שישי "הסטורי", שבו הובא לאישור הממשלה מינויו של עו"ד רוני בר-און לכתובת היועץ המשפטי לממשלה, שידר הכתב המדיני של הטלוויזיה, שלמה רז, ידיעה שעיקריה הופסים ל"סקופ" של אילה חסון, כמה ימים לאחר מכן ושעליה רועשת עתה הארץ.

וכה אמר שלמה רז: "שרי המפר"ל נמנעו בעת ההצבעה על רוני בר-און באומרם, כי אינם מבירים אותו. האולם, חוגים במפר"ל הסבירו, כי נמנעו, משום שהגיע אליהם מידע, שמיניו של בר-און תואם עם ח"כ דרעי, ו"ם הסכימה לתמוך בהסכם חברון במסגרת הבנה על מיניוי של בר-און".

כידוע, שרי המפר"ל הכחישו בנחרצות כל קשר בין הצבעתם לבין סיפור דרעי – בר-און. כל הדוברים הכחישו אף הם כל מסירת מידע לכתב שלמה רז המתעקש, כי קיבל המידע מחוגים במפר"ל, אלא שהמלה "חוגים" היא רחבה מדי ים כשמדובר במפר"ל. וכאן חייבת האמת להיאמר, כי "הסיפור" שפירסם שלמה רז בשם שרי המפר"ל, טובב בלא מעט חוגים בציבור הרתי. כותב שורות אלו שמע את הדברים, ללא השם "דרדר" אפל, מפיו של פ. ששמע את הסיפור מתוך החוגים בש"ס.

מעגל המרכלים על עיסקה שנעשתה, כביכול, כדי לחלץ את אריה דרעי מצרת משפטו, כלל לא מעט מקוראות בירושלים, כל "מקווה" הגירסה שלו, אבל עקרון העיסקה היה בכל הסיפורים.

ייתכן מאד וחקירת המשטרה לא תעלה דבר וכי סיפורה של אילה חסון התבסס אמנם על מקור נאמן, אלא שהוא ניתן מאחת "המקורות", שקיבלה את המידע ממקורבים של אריה דרעי, שהבשילו אותו לא פעם ולא פעמיים.

חייבת האמת להיאמר, כי לוקה בשכלו מי שסבור, שניתן בישראל של היום להציע "עיסקת טיעון" לאריה דרעי ברוח הדברים שאותם חשפה אילה חסון. העתונות הישראלית תקרע כרז כל עיסקה שלא תידאה הוגנת, שלא לדבר על כך ששום שופט לא יאמץ עיסקה, שתגרוף מכנה ותרנות מופלגת. אשר – עליכן, נראה, כי באיזושהו מקום הסיפור הזה "התגלגל" אל רכילותי מאשר עובדתי. כתבי הדרדי מהמרים, כי בסופו של דבר יסתיים הסיפור הזה בקול ענות חלושה.

לא אומתע אם היד שבחשה מאחורי הקלעים בפרשה זו, תוזהה על פי סבירות אצבעותיה כידו של התחקירן הבכיר של "ידיעות אחרונות" מוטי גילת. גילת ידע על מועמדותו האפשרית של בר-און עוד בשלב ששמו לא עלה כלל בכי מאמצעי התקשורת והוא הזהיר פוליטיקאים מתמיכה בו, כאשר יעלה שמו על שולחן הממשלה. זאולם, הקהיליה הפוליטית מתעקשת, כי ההלוכה הגיעה מעורך דין הקשור באריה דרעי וכי עורך הדין הנקלט ללא ידיעתו ע"י אילה חסון. כפי שנמסר באותו הקשר, מתגוללת עתה חקירה על העלמת מס, כביכול של אותו עורך דין מרלוף.

בשאון שומעים לאדמו"ר

האדמו"ר מסיגיורא שליט"א, היה הראשון להעלות את מועמדותו של השופט אליקים רובינשטיין לנשיאות בית המשפט, הוא פעל כדי שמועמדותו לא תהיה שמית בלבד. אלא ש"פרשת בר-און" היתה שמית מכל וכך באירוני אפשר להאמין את המועמד הראוי, שזכה לגרסת כל הזוגים.

ב"כ 26.12 התקשר האדמו"ר מסיגיורא שליט"א לגיסו אמנון נ. מהמשפט בו נפש בסבריה וביקש ממנו לפעול להצגת מועמדותו של השופט אליקים רובינשטיין. נ. שוחח עם אחד מאנשיו של ראש הממשלה בניסן נתניהו והלה השיב, כי ראש הממשלה מעריך מועמד אחר. כך בכר טען אנשיו של נתניהו, כי השופט רובינשטיין אינו מעניין בתפקיד. נ. לא התעצל, איתר את ספר הטלפון בביתו של אליקים רובינשטיין ושוחח עמו מקומות אצבעות מועמדותו. תשובתו היתה: כשופט איני יכול לעמת ולהיות מעורב. לשאלה האם להתפטר לשטל בנושא, חזר ואמר רובינשטיין כשופט איני יכול להיות מעורב. רובינשטיין לא אמר לאיש להודל מלעסוק בעניין וגם לא הבע סירוב. נ. המשיך לבצות ולשכנע את אנשיו של נתניהו, אך ללא הצלחה

וההמשך חדי ידוע.

"פרשת בר-און" רק עשתה סוב ליזעץ המשפטי הזדע, שכן מבול השבחים שלהם זכה ולהם הוא ראוי, היו ניתנים במינון אחר, אם שר המשפטים, צחי הנגבי, היה מעלה את שמו בסמוך להודעתו של מיכאל בן-יאיר, כי הוא מתכוון לפרוש. גם דחי וגם ימני, זה כבר יותר מידי בשביל חבורת השמאלנים שמנהלת את המדינה. יש לקוות, כי לאחר שיסיים את שרותו כיועץ המשפטי לממשלה יצמצא מזה את דרכו כשופט בבית המשפט העליון.

"מנהיג אמוני" לראשות הממשלה

"לכתחילה – למנהיגות יהודית" הוא כתב עת חדש, שנועד להסמיע בלבות הציבור בישראל את המחשבה, כי יש מן החיוב בבחירת מנהיג אמוני לראשות הממשלה. עורך "לכתחילה", מרדכי קרפל, עוסק בעניין זה במשרה מלאה ולדבריו הבסיאון ממונן מתרומות וממודעות. חלק מהמגיזות של "חי וקיים" תומכת אידיאולוגית ברעיונות הטובעים ב"לכתחילה" והם נימנים על מפרסמי המאמרים בו. "אנו מחפשים מנהיג אמוני. לא פוליטיקאי רתי. מנהיג כלל ישראלי, המסוגל להקיף ברעתו את עם ישראל כולו. לא עסקן אשר עניינו בקידום האינטרסים הצרים של הציבור התי בלבד. אנו מחפשים מנהיג, היודע לילד מתוך המשבר הנוכחי תודעה תרשה, שלב תרש בתי האומה, היודע להוריד את העתיד לתוך ההווה, את העולם העומד לבוא לתוך העולם הזה". וכו'.

לדברי העורך, מרדכי קרפל, יש ביקוש רב ל"לכתחילה" וכבר עתה, בראשיתו, הוא מוסיף בכרך כ"30 אלף בתי אב.

קרפל טוען, כי יש לו שני מועמדים מקאימים, העונים על תנאי "המיכרז" הנ"ל, אלא שבשלב זה אין בכוונתו לנקוב בשמות האנשים הראויים, לדעתו, להציג מועמדותם לכהונת ראש הממשלה. בכל מקרה, מדובר בשני רבנים יזדועים, שיש להם את כל הסגולות הנ"ל. אבל, כרגע, יש להתרכז אך ורק בהוצרת הגיליון לתודעת הציבור – אומר קרפל.

ילדים קודמים לכל

חסידי גור מספרים, כי לפני כשבועיים הפסיק האדמו"ר מגור, רבי יעקב אלטר שליט"א באמצע את קבלת הקהל, והסתגר עם אחד מבניו לשיחה מפושכת. בגור טוענים, כי אין מקריות ב"הצר" האדמו"ר וכי במעשהו זה, ביקש האדמו"ר להנחיל לחסידיו את העיקרון, כי "ילדים קודמים לכל".

לדברי אחד החסידים המקורבים, אין האדמו"ר שליט"א מאושר מכך שהאבות אינם מקדישים יותר תשומת לב לילדיהם והם מעדיפים את עסקיהם ועניניהם האחרים על-פני שיבה בבית לצורך מעקב אחר מעשה הבנים ומעורבות בחייהם.

באחרונה היו מספר מקרים בהצהות חסידים של חזרה בשאלה וכי"ב והאדמו"ר סבור, כי אם החזרים ובמיוחד האבות היו מקדישים יותר תשומת לב לילדיהם, אפשר היה למנוע את המקרים הללו.

מתוך נקודת מבוא זו הפגין האדמו"ר שליט"א רוגמא, כיצד יש לנהוג והוא עשה זאת דווקא באמצע שעת קבלת קהל החסידים, כדי שהסיפור הזה יצבור מה שיותר אוזניים בקרב החסידים.

חשובי האדמו"רים באו לביתה לחלוק לה כבוד

במהנאי-שבת קודש פרשת משפטים (שקלים) ליל כ"ו בשבט התשנ"ח, שנת הקהל, באולם "מלכי ישראל" בירושלים, התכנסו אצמאני הרבנית הצדקנית מנוחה רחל קלוגים זי"ע, לציין מלאת 100 שנה לחסתלקותה. הרבנית מנוחה רחל ע"ה, היא בתו של "האדמו"ר האמצעי", איש האלוקים, מרן דזעבר זיע"א, בן האדמו"ר הזקן בעל "התניא" והשולחן ערוך. בפי אצמאים היא מכונה "חשבתה מנוחה רחל" מחברון וכתריס רבים נקשרו לראשות.

מחר, שבת קודש כ"ד שבט הוא יום הזיכרון של חשבתה המיוחדת הזאת, שרבים אשר עלו לקברה בבית העלמין של חב"ד בחברון להתפלל על צרותיהם, זכו להיוושע במשרדין.

הדברים שיפופרו עליה לחלן, לקוחים מאותו ערב של "כבוד אמצאים".

עוד בחיי אביה, "האדמו"ר האמצעי", השתדקקה מאד חשקתה מנוחה רחל לנסוע לארץ-ישראל, אלא שחמיבותו לא איפשרו זאת. פעם חלמה באותו אופש והרופאים התייאשו מחייה. אביה, "האדמו"ר האמצעי" הודה לאלוקי אבותה צשמו, שהיא תבריא ועוד הזכה לעלות לארץ ישראל, ומיד תבריא.

דברי ימיה של הרבנית ע"ה, היו לאגדה גם בקרב יהודי חברון גם, לתבדיל, בין חשביות הערבים של חעיר חזו. הרבנית היתה מושאת לחנה"נ רבי יעקב (בולי) שלוגים זצ"ל, נכדם של הרמ"ע, חמחבר"א והשרמ"ל, ואבי משפחת שלוגים החב"דית על עמתיה חשונים.

על-פי חמשורת במשפחה, שמח מנוחה רחל, ניתן לה, בעקבות התנבואות של "האדמו"ר הזקן", כאשר באו לבשר לו על חולדתה. מנוחה רחל ראתה אור עולם, ביום שעשורים "האדמו"ר הזקן" נפטר, י"ט בשלו תקנ"ט. כאשר נתבשר על כך אמר: "שעתה תהיה לנו מנוחה" על כן ניתן לה חשם מנוחה. ותשם רחל נתוסף לה, על-ישם בתו חעזיבה של "האדמו"ר הזקן", שנפטרה ביסי עלומיה.

חתם מיוחד חתרבנית "על חיי היהודים בחברון, לשם עלתה להתיישב עם בעלה התשיעי, לפי תוראת אדמו"ר ה"צמח צדק". היא היתה בעיר האבות למעלה מחמישים שנה ונדעת בכל חשכונות ובחפתות.

רבנים חשונים, נשונים ונדיקים, ראו לנמנם זכות לבקרת בחצרות נפארת, בחמקום בו גרה, אבל חשפחת בנת בכורה, רבי יהודה ליב ז"ן, חוקם בית מדרש מיוחד לבבואה. בעל "יהודי יחזקאל", רבי יחזקאל משיפרות חמק"ל, בנו בכורו של בעל "דברי חיים" מצאנז זצ"ל, מסר לאחרת בקשרי כאחד חגיע לחברון, בחשפרות עליית לרגל לארץ ישראל. בחיוכנה לבקר את חשבונה מנוחה רחל, הזא מעבר עומד על רגליו גם כאשר ביקשה ממנו לשבת. "חשיעזוער" ביקש ממנה שתכבד אותו בסיפורים על אביה שיעור לכמן, מיוחד שתשלת חב"ד.

אחד מזקני חיידר לעלוב, רבי מנחיר דוד שטלנדר סיפר, כי חזאדמו"ר מלעלוב, רבי אלעזר מנחיל חנוך"ל, היה נותן לנשוע פעמיים בשנה לחברון לחשתטח על קברי חאבות ובכל ביקור שם, שהח שבוע ימים. היה זה לו לחוץ לבקר את חשבונה שלוש פעמים בשבוע שחותו בעיר האבות: פיד עם הנשוע, בשבת שבשמוע (לקדידוש) ובצריחום, והיה עומד בכל שעת היותו בבירתה חתרבנית היתה מברכת אותו.

מרן "האדמו"ר חריי"ץ" אמנ"ל סיפר, שהאדמו"ר בעל "חמצח צדק" זיע"א בירך את חרבנית מנוחה רחל נ"ע בעלותה לארץ-ישראל, "שלא יבוא עליה חמש". ובך היה. מעולם לא נישבה שהנשמים חדברי היה לשיחה בין חושבי חברון.

ובאכרוחיו של חגה"ח רבי חנניה יוסף חלפרין זצ"ל רשום סיפור ששמע מאמו הרבנית בעלת חדשה ע"ה, שפעיניו הברכה הנ"ל של בעל ה"צמח צדק". חנה דביריו: "בעת חשידוכיך של אבי הרב"ג, הרי"ח, רבי נבי חלפרין זצ"ל עם אמי הרבנית פעשה חדשה ע"ה, בת זקני הרב ר' זאב דב שלוגים זצ"ל, באו להחרון הרבה אורחים מכבדים מירושלים מנדי החתון... ובחברון מקום מושבה של חשבותה נ"ע, היה נהל שחיה בעיה וחתמלא מפני חנשמים שמן חחרים, והיה אז שעתון עין ("פאשוטה" בלשון חיישובלים) וחדרו מים רבים לתוך בית חמדרש ותניעו לעבוד רב. והיה ילפי בבית חמדרש בי מעשה לעילוי נשמת חשבותה מנוחה רחל ע"ה ואמרו לכל הנוכחים, שבודאי בשיניעו חמים עד לקפרית חשמן חזו יעמדו, וכך היה בלא הכל.

חשבותה מנוחה רחל היתה מערשת על חאורחים חיחודי בחברון וחרבים באו לבקרה להתברך ממנה וכמו אביה ובעלה, מעלת ישועות בקרב חצרך, וניעלה יכולת זו שחונכה בה, בזכות אבותיה הקדושים לשבותם של ישראל.

ומעשה בישמעלאלי אחד בחברון, שחלש על חמים, בחיות מעיכות חמים ברשותו, ומיכלה לרפא את יחודי חברון חלוקים חמים. הוא היה מוצ קודם לכל לחלק מים לכל דורש, ורק לאחר שנתנ לחלק לאחרי חערבים, והאיל לחת גם לישודים. וכך נמשך חדבר שנים רבות, וגדלו היה שבבם של יחודי חברון, בפרט בערבי שבותות ויפים טובים, עד שיום אחד חלחה שבותה של אחת מרגליה, שחם לא כן נמשפח שבנה לחייה. וחיה חערבי חזה אוקף ובוכה על מנבה של בתו ולא מצא מרגוע לנפשו. ייעץ לו חברוני אחד לבקש את ברכתה של חשבותה מנוחה רחל, שנדעה כבר כפולה ישועות גם בקרב בני ישמעאל. חלך חישמעאלי לביתה ובבבי ותחנונים פנה אל בני חבית, שתבריא תופלל על בתו, שתמצל מחגיזרה האיומה. שמע חנדה את דבריו וחבנם לחידה של חגדיקה ומסר לה את דבר בקשתו של חערבי. נעמדה חרבנית חגדיקה וביקשה לעשות כן, שאם יבשיח שלא יתנכל עוד ליחודים בחלוקת חמים יבשיח שלא יתנכל עוד ליחודים בחלוקת חמים שבודאי – תבריא בתו ותחלים לגמרי. כשבע חישמעאלי למלא אחר דבריה וכאשר חזר לבית החולים התפלאו חרופאים לחיותה, כי חילדה נתפה לאדם אחר. מאותו יום ואילך, היה חערבי בא בעצמו מיומנו אל בתי היחודים לשאול אם יקרים הם לעם...

ובאותה תקופה השתוללה בחברון "חיד השחורה" שבזזה בתי היחודים ודישעה אותם מכל נכשיהם באיומים וחפדידות, וכך נפשייעו יחודי חברון ביחודי ארץ-ישראל חלוך ועשה. כל זאת, עד שאירע מעשה חקרבי חשמצר, שעמד בראש בנוחיית חשודדים נתקן לברכתה של שבתא מנוחה רחל. אשתו חיקשתה לללדת וחשרבר עמד לשכן עצמו ואת אמו. ובחיות נפשו מרה עליו, שמן לעמת חבר ללכת ולקבל את ברכתה של חשבותה. הם כאן שלחה חרבנית לעשור לו, שאם יבשיח שיפשיק לשדוד את רכוש חיחודים, אזי חכל יבוא על נפשו בשלום. ותחתיב חישמעאלי בפח מלא לחחזיר מדרכו הרעה ואמנם כן, בשובו לביתו מבפשר, אשתו ילדה לו בן, ויחודי חברון נעשו לרחותה.

חשלכלכות היתה כיאה לגבות משפחה האצילה.

בלילה אחרון לחייה ביקשה מנוחה שחיחתה לנה בביתה בלילות, שחשם לא חיעזן אותה, אלא שחמשפרחת חזקה חתה, ותיה אותה. באמצע חלילה העיזה את חמשרחת וביקשה ממנה לחרויח מים, כדי שיכול להשרחץ ולחחליף בגדים. אחר כך ביקשה לקרוא אליה את כל בני חמשפחה, אחיי שבניה שהיו בירושלים וביקשה לשלום אחיינ "ר' להחחילו, מיד כשנכנס אמרה וידוי ותפיזרה משפחה חקדושה ליתרה. חניים שעשקו משפחה בדחמו בן חמחה חמנחיל, שיחפה בעצמות, שיחפה מעלה בעת חשהיה, דבר שהיה לשיחת חיום בחברון.

על קברה חקימו אחל מיוחד וכל ושבעי חברון חיחודים היו באים להחפלל על נשמה חק. לאחר שאחיי חברון בפלחשת שעת חיימים שוקך קברה ואדרשה חחשתטחות עליו. אחע"א.